

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/75/2013
Identifikačné číslo spisu:	4612010130
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4612010130.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 26. marca 2014 v trestnej veci obvineného Q. V. a spol. pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 2T 60/2012, o dovolaní, ktoré podali obvinení Q. V., I. B. a Y. Y., prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Petra Janíka, advokáta v Partizánskom, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, zo dňa 23. mája 2013, sp. zn. 4To 53/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinených Q. V., I. B. a Y. Y. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 10. apríla 2013, sp. zn. 2T 60/2012, boli obvinení Q. V., I. B. a Y. Y. uznaní za vinných zo spáchania zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 13.10 hod. do 13.50 hod. dňa 6. februára 2012 v obci Tovarníky potom, čo uvideli po chodníku okolo chráneného areálu - Tovarnícky park, evidenčné číslo 982, prechádzajúceho maloletého V. Z., nar. X. Q. XXXX, po predchádzajúcej dohode v úmysle odcudziť mu peniaze, Q. V. rukami sťahol maloletého z chodníka do parku, kde sa mu vyhrážal zabitím, pokiaľ mu nedá peniaze a mobil, následne vytiahol vreckový nôž, ktorým maloletému dorezal prednú časť zimnej vetrovky, potom I. B. chytil maloletého za ruky a Y. Y. za nohy, zhodili ho na zem, kde mu Y. Y. nohou pristúpil ľavú ruku a I. B. ho jednou rukou pridržiaval na zemi a druhou ho prehľadával, pričom z vrečka vetrovky mu zobral peniaze vo výške 10 €, po čom z miesta činu ušli; svojim konaním V. Z. spôsobili ľahký úraz - pomliaždenie predlaktia vľavo a odreninu v oblasti veľkého palca pravej ruky, ktoré si vyžiadalo jednorazové ošetrenie bez práceneschopnosti.

Okresný súd obvinenému Q. V. podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. za nezistenia poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti, postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na 7 rokov;

podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. tohto na výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinenému I. B. súd podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. za nezistenia poľahčujúcej a pritŕžujúcej okolnosti, postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na 7 rokov; podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. tohto na výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinenému Y. Y. súd podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. za nezistenia poľahčujúcej a pritŕžujúcej okolnosti, postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na 7 rokov; podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. tohto na výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. okresný súd poškodenú G. Z. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvineným Q. V., I. B. a Y. Y., aby uhradili poškodenej akciovej spoločnosti zdravotná poisťovňa Dôvera škodu vo výške 12,63 €.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. okresný súd uložil trest prepadnutia veci: 1ks kovový skladací multifunkčný nožík, ktorého vlastníkom sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stal štát.

Krajský súd v Nitre na podklade odvolaní podaných všetkými tromi obvinenými rozsudkom, zo dňa 23. mája 2013, sp. zn. 4To 53/2013, podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. f/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku u uložení trestu prepadnutia veci a v časti výroku o náhrade škody poškodenej právnickej osoby a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú a.s. zdravotná poisťovňa Dôvera s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podali obvinení Q. V., I. B. a Y. Y. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V dovolaní obvinení namietali konanie na prvostupňovom súde. Podľa ich názoru v konaní neboli zabezpečené také dôkazy, ktoré by ich jednoznačne usvedčovali z predmetnej trestnej činnosti. Zadovážené dôkazy s výnimkou jedného z nich, a to ich prvotného výsluchu, svedčia jednoznačne v ich prospech. Z výsluchov svedkov, predovšetkým V. V. a H. Q., je možné jednoznačne vyvodiť záver o prítomnosti obvinených v inkriminovanom čase na inom mieste, ako bolo miesto činu. Ďalším dôkazom svedčiacim v prospech obvinených sú závery znaleckého posudku znalkyne Mgr. Marianny Ťapušíkovej, znalkyne z odboru psychológia, z ktorých vyplýva, že poškodený V. Z. nevykazuje známky dostatočnej vierohodnosti v rámci svojej výpovede. Podstatnou skutočnosťou, ktorá mala za následok nezákonné rozhodnutie v danom prípade, je podľa názoru obvinených výsledok záznamu kamerového systému predajného miesta spoločnosti s ručením obmedzeným Benzinol Slovakia, podľa ktorého sa v kritickom čase obvinený I. B. zdržiaval v priestoroch tohto objektu. Taktiež vykonaním dôkazu, ktorý navrhoval obvinený Y. (preskúmanie komunikácie zo sociálnej siete Facebook s I. J.) by súd zistil, že obvinený sa v čase lúpežného prepadnutia nachádzal v mieste bydliska.

Vzhľadom na uvedené mali obvinení za to, že označené dôkazy vyvolávajú stav dôvodnej pochybnosti, na základe ktorej nebolo možné pri správnom právnom posúdení veci rozhodnúť o ich vine. Preto navrhovali, aby najvyšší súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona, zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre z 23. mája 2013, sp. zn. 4To 53/2013, v časti týkajúcej sa výrokov a vine a treste obvinených a zrušil aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

K dovolaniu sa vyjadrila aj prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany, ktorá považovala dovolanie obvinených za nedôvodné. Z obsahu podaného dovolania je zrejmé, že obvinení napádajú hodnotenie dôkazov súdmi, čo však nespadá pod dôvod dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., nakoľko dovolací súd nemôže skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku; navrhla preto, aby dovolací

súd dovolanie obvinených podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenými procesnými subjektami (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie je splnený dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z obsahu dovolania podaného obvinenými je zrejmé, že obvinení predovšetkým namietali spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa hodnotili vykonané dôkazy.

Najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por. Tento mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Dovolací súd môže posudzovať len to či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Je teda výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná a tieto následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvinenými a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvinených, nie je možné uplatniť pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (nezákonne vykonané dôkazy), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvinených, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Najvyšší súd po preštudovaní spisového materiálu zistil, že Okresný súd Topoľčany vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, v rozsahu postačujúcom na ustálenie skutkových okolností, čo následne potvrdil aj Krajský súd v Nitre.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodu dovolania uplatneného obvinenými, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.